

Gönül Dağı Borandır Bugün

– GürhanGürses · 25 Eylül 2012

"Gönül dağı yağmur yağmur boran olunca" diye başlardı Usta. Bugün gözlerimiz yağmur yağmur boran olmuş ardında. Yüreğimiz 'seher vakti garip garip öterken bülbül' deminde, aklımız 'Dost elinden gel olmazsa varılmaz / Rızasız bahcanın gülü derilmez / Kalpten kalbe bir yol vardır görülmez / Gönülden gönüle gider yar oy yar' hüznünde, bir ustayı daha yitirdik. Hep iyiler ve hep güzeller ölüyor diye düşünüyorum. Ya da onların gidişi büyük boşluk bıraktığı için mi bize böyle geliyor?

Gönlüm toz duman, aklım gönlümden beter. Bir haller oluyor bana, kayda değer birini kaybetti mi bu ülke. Acımızın bol olduğu bir zamanda tuz biber oluyor bu ölüm haberi.

Türkiye sesini kaybetti bugün desem mübalağa yapmış olmam.

Türkiye şairini kaybetti desem yanlış olmaz.

Türkiye aşğını yitirdi desem isabet olur.

"Ne yemek ne içmek ne tadım kaldı

Garip bülbül gibi feryadım kaldı

Alamadım eyvah muradım kaldı

Ben gidip ellere kalan dünyada" Eller kaldı dünya Usta, bahçede gül yetim kaldı,

dalda bülbül sessiz kaldı, çölde Mecnun öksüz kaldı, zindanda Yusuf Züleyhasız kaldı, İbrahim ateşlerde serin kaldı. Anadolu Neşetsiz kaldı neşesiz kaldı.

Ah yalan dünyada yalan dünyada

Yalandan yüzüme gülen dünyada" İşte bu yalan dünyada türküler sahipsiz kaldı,

bugün sazlar kırıldı, bugün yüreklerin bamtelleri koptu. Toplumun zamkları vardır görünmeyen ama halkı tutan, sarmalayan, bütünleyen. Birliği, dirliği, gönlü, aşkı, sevdâyı dile getiren ve hatırdâ tutan. Neşet Ertaş toplumun gönül önderlerindendi. Sakız değildi televizyon programlarına, salata değildi magazinlere, sanatıyla vardı o, sazıyla, sözüyle, kişiliğiyle.

Gönül adamı, bozlak utası, bozkırın tezenesi Neşet ERTAŞ'I kaybettik. Evvelâ ülkemizin başımız sağ olsun diyorum, türkülerde yaşayacak olan, gönlümüzde ebedi var olacak olan ustaya Allah'tan rahmet diliyorum, yakınlarına da sabrı cemil niyaz ediyorum.

"Neşet ERTAŞ'I tanımıyorum." demişti popçularımızdan biri. Varsın tanımasın, gerçek olan Neşet Usta, yalan olan o popçu kızımız. Yarına kalacak olan Neşet Usta, yarına kalmayacak olan o popçu kızımız.

Baksın bugün televizyonlara, yarın gazetelere göz atsın, sanal âleme dalsın bir zahmet, radyolara kulak kabartsın. Kim kimi nasıl tanıyor, kim kimi nasıl biliyor görsün dünya gözüyle. Bu ülke insanı herkesi böyle uğurlamaz bilsin ve de iyice öğrensin o kızımız.

Bu toplum değerlerini kaybediyor birer birer.

Gönlümüzün bam tellerinden biri daha koptu.

Sazımız yetim kaldı, türkümüz yarım kaldı, gönlümüz öksüz kaldı.

"Dolaştım âlemi gurbet gezeli

Bulamadım Zahide'mden güzeli" diyordu Zahidem türküsünde, bizde senden güzelini

bulamayacağız be usta, senden özelini, senden ustasını, senden ötesini göremeyeceğiz be ustam!
O mühür gözlüsüydü bu ülkenin, her şeyden kıskananı toprağını, yad elden, uçan kuştan, esen yelden.
Turnadan, kurnadan, urbadan hem, kuzudan, oğuldan kızdan, gözden; sakınır ve kıskanırdı o sevdiğini.
Dile düşen mühür gözlümü, kaç gönlü alıp sevgilin diyarlarına götürmüştü hesap edilmezdi. Kaç dudağa nasip olmuştu kömür gözlümü, kaç maşuka hitap olarak dönmüştü, kaç âşık tarafından sarf edilmişti?
Vaktinde Cumhurbaşkanı Demirel tarafından kendisine verilen devlet sanatçılığını 'Ben halkın sanatçısı olarak kalırsam benim için en büyük mutluluk bu olur. Hepimiz bu devletin sanatçısıyız.' diye reddetmişti. Sonra TBMM tarafından verilen üstün hizmet ödülünü almış ve 'Bunu da kültüre hizmet eden atalarımız adına aldım.' demiştir.

Tanımayanlar tanısın bozkırın tezenesini, bilmeyenler bilsin bir zahmet. Dün Abdurrahim Karakoç'tu giden lambada titreyen alevle, dün Müşfik Kenter'di giden buğulu sesiyle yiten. Bugün Neşet ERTAŞ'tı 'Neredesin Sen'le giden .

Şu garip halimden bilen şiveli nazlı,
Gönlüm hep seni arıyor neredesin sen?
Tatlı dillim güler yüzlüm ey ceylan gözlüm,
Gönlüm hep seni arıyor neredesin sen?
Özeldi Neşet ERTAŞ, özel olduğu kadar güzeldi, güzel olduğu kadar mütevazıydı. Sakız değildi ekranlarda, çerez değildi programlarda' Deđeri vardı her zaman herkeste her kesimde, ağırlığı vardı gönüllerde, itibarı vardı insanlarda, saygınlığı vardı âlemde.
Âşık Veysel'den sonra en önemli isimdi bu gelenekte.
Halkın adamıydı o, halkın ta kendisi...
Halkın sesiydi, halkın sözüydü o.
Halkın özüydü misal olarak âlemde, halkın iki gözüydü.
Başımız sağ olsun.
Sabrımız bol olsun.
Mekânı cennet olsun.
Allah gani gani rahmet eylesin.
Toprađın bol olsun USTAM.